

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

irómenyszám: T/581/6
Érkezési: 2010 JUL 05.

Módosító javaslat

Dr. Schmitt Pál

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló, T/581. számú törvényjavaslathoz az alábbi, egymással összefüggő

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o k a t

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat II. fejezetének elhagyását javasolom.

„II. Fejezet

A magánszemély egyes jövedelmeinek különadója

8. § (1) A 9. § rendelkezései szerint meghatározott magánszemély az e fejezetben előírt adóalap után különadót fizet. A különadó a központi költségvetést illeti meg.

(2) Az e fejezetben nem szabályozott kérdésekben az Art. rendelkezései az irányadók.

9. § (1) Különadó fizetésére köteles az a magánszemély, aki munkavégzésre irányuló jogviszonya alapján (ide nem értve a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény III. rész I-XI. fejezeteit, de ideértve a takarékos állami gazdálkodásról és a költségvetési felelősségről szóló 2008. évi LXXV. törvény vagy a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény szerinti munkavégzésre irányuló jogviszonyt) a (2) bekezdésben foglalt különadó alapnak minősülő bevételt szerez.

(2) A különadó alapjának minősül az (1) bekezdésben említett jogviszony megszűnésével összefüggésben kapott bevételből - ide nem értve a jogviszony megszűnésének évére járó szabadság megváltása címén kifizetett bevételt, a jogviszony megszűnésekor a magánszemélyt megillető jubileumi jutalmat, illetve a felmentési időnek a munkavégzési kötelezettséggel járó részére fizetendő átlagkereset összegét, továbbá a szerződéses katonák leszerelési segélyét, de ideértve az Mt. 3. § (6) bekezdése alapján megállapodás szerint kikötött ellenérték címén kapott bevételt - a rendszeres járandóságok 60 napra számított összegét meghaladó rész, a (3)-(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősül a különadó alapjának a (2) bekezdés szerinti bevétel kétfélmillió forintot meg nem haladó része.

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a különadó alapjának minősül a (2) bekezdés szerinti bevételnek a rendszeres járandóságok 60 napra számított összegét meg nem haladó részéből a kétmillió forint feletti összeg.

10. § A különadó mértéke a 9. § (2) és (4) bekezdés szerinti adóalapnak a 98 százaléka.

11. § (1) A kifizető a magánszemélyt terhelő adót forrásadóként a kifizetéskor állapítja meg, vonja le, elkülönítve igazolja, az Art. 31. §-ának (2) bekezdése szerinti bevallásban vallja be, és ezen bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(2) Amennyiben a kifizető a magánszemélyt terhelő adót bármely okból nem vonta le, a lenem vont adót a magánszemély fizeti meg a kifizetést követő hónap 12. napjáig.

(3) A különadó alapjának 9. § szerint meghatározott összegét

a) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) rendelkezéseinek alkalmazásában a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, azonban a kifizetés évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallásban elkülönítve be kell vallani, és be kell számítani az Szja tv. 3. §-ának 75. pontja szerinti éves összes jövedelem megállapításánál;

b) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény alkalmazásában nem kell járulékalapnak tekinteni.

(4) A különadó alapja után a kifizető az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény rendelkezései szerint 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet.

(5) Amennyiben a magánszemély az adó alapjául szolgáló jövedelmet e fejezet hatályba lépését megelőzően szerezte meg, a magánszemélyt terhelő adót a magánszemély – a (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően – a személyi jövedelemadó bevallásra előírt határidőig fizeti meg, a kifizető az egészségügyi hozzájárulást a hatályba lépés napja hónapjának kötelezettségeként vallja be és fizeti meg.

12. § E fejezet alkalmazásában rendszeres járandóságnak minősül minden olyan bevétel – különösen bér, munkadíj, tiszteletdíj – amely a magánszemélyt a jogviszony megszűnéséig e jogviszonyra tekintettel jogszabály vagy szerződés alapján a legutolsó besorolás szerint meghatározott időközönként, vagy a tartós megbízás teljes időtartamára illeti meg.]”

2. A törvényjavaslat 84. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki, a további bekezdések számozása megfelelően módosul:

„(1) A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 8. §-a a következő új (3)-(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Semmis az a megállapodás, amely a jó erkölcsbe ütközik.

(4) A megállapodás semmisségének megállapítása érdekében költségvetési szervek, közalapítványok, továbbá a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény hatálya alá eső gazdasági társaságok esetében az ügyész is keresetet indíthat.

(5) A (3)-(4) bekezdés rendelkezéseit költségvetési szervek, közalapítványok, továbbá a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény hatálya alá eső gazdasági társaságok esetében – az elévülési időn belül – az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi ... törvény VIII. fejezetének hatálybalépését megelőzően kötött megállapodásokra is alkalmazni kell.””

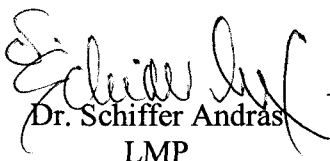
INDOKOLÁS

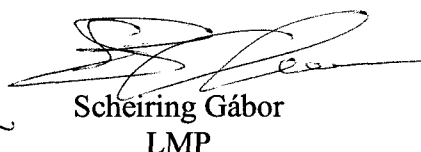
A jó erkölcsbe ütköző, munkaszerződésben vagy vezető tisztségviselői megbízási szerződésben kikötött, a jogviszony megszűnése esetén jár juttatások elvonásáról nem adóztatási eszközökkel kell gondoskodni, hanem a semmisség jogkövetkezményét alkalmazva annak visszafizetését kell elérni.

A módosító javaslat a jó erkölcsbe ütköző jognyilatkozatok semmisségét a munka világára is alkalmazni kívánja. Míg a magánszféra munkaszerződései esetében ez visszaható hatállyal értelemszerűen nem történhet, de az Alkotmány módosításával a közszférában lehetővé kell tenni a semmisség jogkövetkezményeinek visszamenőleges alkalmazását is.

Ezzel a megoldással lehetővé válik, hogy a közszférában a munkavállaló önkéntes teljesítésével vagy a munkáltató, illetve az ügyész által indított kereset alapján az indokolatlan nagyságú végkielégítések és más, a jogviszony megszűnéséhez kapcsolódó juttatások visszafizettethetők legyenek.

Budapest, 2010. július 5.

Dr. Schiffer András
LMP

Scheiring Gábor
LMP